

Z OBRAD RADY DUSZPASTERSKIEJ

Przedostatnie tegoroczne zebranie Rady Duszpasterskiej przypadło w niedzielę 11 listopada br. w Święto Niepodległości Polski i jednocześnie Dzień Solidarności z Kościołem Prześladowanym. Obradom przewodniczył ks. Stanisław Szymański - proboszcz parafii.

- W pierwszą niedzielę grudnia po Mszach świętych odbędzie się ponownie adoracja Najświętszego Sakramentu połączona z rozważaniem Słowa Bożego.
- Odmawianie aktów przed Komunią świętą podczas Eucharystii zostało uznane za fakt, który jednoznacznie będzie się w naszej parafii kojarzył z przeżywanym Rokiem Wiary.
- W najbliższym czasie w naszym kościele Pan organista będzie śpiewał Hymn napisany specjalnie na Rok Wiary. Rada zachęca do czynnego włączenia się w jego śpiew.
- Zgodnie z sugestiami w gazetce parafialnej „Słowo” będzie kącik dla najmłodszych naszych parafian.

- Zabawa parafialna organizowana przez Akcję Katolicką odbędzie się w sobotę 19 stycznia 2013 w Witaszycach.
- Po pięciu miesiącach przerwy zespół charytatywny otrzymał żywność, którą mógł rozdzielić wśród potrzebujących. Do parafii dotarło: 1440 litrów mleka, 460 kg ryżu, 460 sztuk puszek z mięsem i 1220 kg makaronu.
- Dzieci należące do Szkolnych Kół Caritas wspomogą dorosłych podczas sprzedaży opłatków i świec oraz innych akcjach związanych ze świętami Bożego Narodzenia.
- Rada z przychylnością przyjęła informację proboszcza iż za rok na kartkach do wypominek oktawalnych pojawi się dodatkowa rubryka „adres zamawiającego”. Posłuży ona temu, aby w ogłoszeniach parafialnych poinformować kiedy będą odczytywane wypominki zamawiane przez mieszkańców określonej części parafii. W ten sposób każdy usłyszy wy czytanych zmarłych ze swej rodziny.

W NAJBLIŻSZYM CZASIE

- Kancelaria parafialna czynna we wszystkie dni powszednie: przed południem od godz. 7.30 do 9.00 i po wieczornej Mszy świętej do godz. 20.00
- Grupa Caritas parafialna zaprasza do odbioru używanej odzieży parafian będących w trudnej sytuacji materialnej w każdą środę w godzinach od 10.00 do 11.00

W ostatnich tygodniach:

Odeszli do wieczności:

Wiesława Przystacka (ul. Ceglana, 1.45); Pelagia Duda (Roszkówko, 1.80); Ludwika Sadowczyk (Roszkówko, 1.50); Wiesław Bierła (Witaszyce, 1.47); Eugeniusz Kałmucki (Zakrzew, 1.52); Czesław Basiński (Wola Książęca, 1.72).

Niech odpoczywają w pokoju

Sakrament chrztu świętego przyjęli:

Marcin Grała (Zakrzew); Lena, Maria Rosińska (ul. Kolejowa); Aniela Szymoniak (ul. Słupska); Mikołaj Czarnyszka (Prusy); Julia Włodarczyk (Witaszyczki).

Witamy we wspólnocie wierzących

Sakramentalny związek małżeński zawarli:

Magdalena Solińska (Jarocin) i Tomasz Wojciech Kotula (ul. Kolejowa); Milena Kałmucka (Zakrzew) i Michał Nowicki (Hilarów); Joanna Kraska (Zakrzew) i Maciej Andrzejewski (ul. Stawna).
Szczęść Boże na nowej drodze życia

SŁOWO

PISMO PARAFII WITASZYCE
www.witaszyce.pl

NR 237 ROK XVII LISTOPAD 2012

PISMO PRZEZNACZONE WYŁĄCZNIE DO UŻYTKU DUSZPASTERSKO - KATECHETYCZNEGO PARAFII, Adres: WITASZYCE, ul. STAWNA 2

PRZEŻYWAMY ROK WIARY DZIŚ W „SŁOWIE” O NADZIEI

Odwiedzając groby na cmentarzach naszych zmarłych bliskich i trwając cały czas w zadumie po niedawno przeżywanym Zaduszkach, rozważmy nauczanie Papieża Benedykta XVI o „nadziei”. Jak wcześniej zapowiadałem w związku z przeżywanym obecnie „Rokiem Wiary” w tym numerze „Słowa” będziemy zajmować się „nadzieją”, natomiast w numerze grudniowym rozważaniami o „miłości”.

„**Nadzieja**” dotyczy przede wszystkim przyszłości – jeśli mamy na coś nadzieję, to oczekujemy, spodziewamy się czegoś, co dopiero się stanie. Jednocześnie nadzieja ma ogromny związek z teraźniejszością. Dlaczego? Prosty przykład: zapraszamy sąsiada lub sąsiadkę na popołudniową kawę. Mamy nadzieję się z tą osobą spotkać. Jeszcze nie wiemy, czy przyjdzie. Ale zostajemy w domu. Teraz podejmujemy decyzję, by ta nadzieja mogła się spełnić. Jeśli natomiast gdzieś wyjedziemy, wówczas do spotkania nie dojdzie.

Podobnie sprawa wygląda w życiu duchowym, religijnym, ale nie wszystkie religie przynoszą ludziom nadzieję. My przez chrzest zostaliśmy włączeni do Kościoła katolickiego i staliśmy się uczniami Jezusa Chrystusa. To On przez swoje życie, śmierć i zmartwychwstanie dał nam **nadzieję chrześcijańską**. Przez całe życie dążymy

do tego, by ta nadzieja została spełniona. Aby to nastąpiło, musimy wiedzieć „jakiego rodzaju jest ta nadzieja”. Zachęca nas do tego Benedykt XVI.

W Biblii nadzieja jest ściśle związana z wiarą. Św. Paweł w *Liście do Tesaloniczan* pisał, by nie smucili się, „jak wszyscy ci, którzy nie mają nadziei” (1 Tes 4,13). Dzięki nadziei, która ma źródło w wierze, możemy łatwiej znieść trud doczesnego

życia, gdyż nie kończy się ono w momencie śmierci. Z drugiej strony nadzieja oparta na wierze sprawia, że jest to „oczekiwanie w obecności Chrystusa, z Chrystusem obecnym”. To znaczy, że ta nadzieja bardziej niż wszystkie inne ma związek z teraźniejszością. Oczekujemy spotkania z Bogiem „twarzą w twarz”, ale dzięki Jezusowi ta nadzieja częściowo już się spełnia w naszym życiu na ziemi.

Powyższa prawda jest ważna, ale ważniejsze jest to, co my z nią robimy. Benedykt XVI stawia pytanie: „czy wiara chrześcijańska jest również dla nas dzisiaj nadzieją, która przemienia i podtrzymuje nasze życie? Czy jest ona dla nas «sprawca» – czyli jest przesłaniem, które kształtuje w nowy sposób samo życie, czy też jest już tylko «informacją», którą z wpływem czasu odłożyliśmy na bok i która wydaje się ustępować informacjom bardziej aktualnym?” A przecież nadzieja chrześcijańska

niesie obietnicę życia wiecznego. Tylko czy my chcemy osiągnąć życie wieczne? Czy my jeszcze w to wierzymy? Bo współczesny świat próbuje przekonać nas, że śmierć jest końcem, więc teraz musimy używać jak najwięcej. Już teraz musimy osiągnąć wszystko i wszystko mieć dla siebie, wszystkiego spróbować i „dzień w dzień dobrze się bawić”. Natomiast jeśli wierzymy, to w jakie życie wieczne? Czy życie wieczne jest dla nas przedłużeniem w nieskończoność trudów obecnego życia? Choć w tym momencie tak naprawdę nie wiemy, jak to życie będzie wyglądało, to w pewien sposób przybliżają nam je słowa Jezusa: „Znowu [...] jednak was zobaczę i rozraduje się serce wasze, a radości waszej nikt wam nie zdoła odebrać” jak czytamy w Ewangelii świętego Jana. Będzie to radość, której nic ani nikt nie zdoła zakłócić.

Obietnica życia wiecznego powinna zmieniać także nasze myślenie o życiu doczesnym. Chrześcijanie oprócz tego, że wpatrują się w Niebo, stoją mocno na ziemi. Dlatego Papież przekonuje, że „życia we właściwym znaczeniu nie mamy dla siebie ani wyłącznie z samych siebie: jest ono relacją”. Jest to relacja z Bogiem, czyli „źródłem życia”. „W więź z Bogiem wchodzi się poprzez komunie z Jezusem”, i tym samym zostajemy włączeni „w Jego «bycie dla wszystkich», które odtąd staje się naszym sposobem bycia”.

To jedność z Chrystusem sprawia, że nasz czas, pieniądze, siły i talenty mogą służyć innym; że dostrzegamy drugiego człowieka i podchodzimy do niego z otwartym sercem.

Mamy w sercach różne pragnienia, nadzieje i często udaje nam się je częściowo zaspokoić przez odnoszone sukcesy, zdobyte pieniądze, założenie rodziny, a nawet przez pomoc charytatywną także na rzecz Kościoła. Nadal jednak nie jesteśmy do końca szczęśliwi, czegoś nam brakuje. Brakuje nam wielkiej nadziei. „Tą wielką nadzieją może być jedynie Bóg, który ogarnia wszechświat, i który może nam zaproponować i dać to, czego sami nie możemy osiągnąć. Właśnie otrzymanie daru należy do nadziei. Bóg jest fundamentem nadziei – nie jakkolwiek bóg, ale ten Bóg, który ma ludzkie oblicze i umiłował nas aż do końca”. Nieco wcześniej Benedykt XVI zaakcentował to jeszcze mocniej: „Prawdziwą, wielką nadzieją człowieka, która przetrwa wszelkie zawody, może być tylko Bóg – Bóg, który nas umiłował i wciąż nas miłuje «aż do końca», do ostatecznego «wykonało się!».

Niech czas zbliżającego się Adwentu przypomina nam, że tę propozycję wielkiej nadziei mamy dzięki przejściu Chrystusa przez doświadczenie krzyża.

ks. Piotr
Źródło:

Benedykt XVI, ENCYKLIKA *SPE SALVI*.

DUCHOWA ADOPCJA DZIECKA POCZĘTEGO W NASZEJ PARAFII

Duchowa Adopcja powstała po objawieniach w Fatimie i była odpowiedzią na wezwanie Matki Bożej do modlitwy różańcowej i pokuty. W Polsce pojawiła się w 1987 roku.

Duchowa Adopcja jest modlitwą w intencji dziecka zagrożonego zabiciem w łonie matki. Trwa dziewięć miesięcy. Każdego dnia odmawia się dziesiątkę różańca i specjalną modlitwę. Można również dołączyć jakieś dodatkowe postanowienie (post, częsta Komunia św., czy dodatkowa modlitwa) ale nie jest to konieczne. *Duchowej Adopcji*

może podjąć się tak naprawdę każdy (dzieci pod opieką rodziców i za ich zgodą).

Podjmując się *Duchowej Adopcji* nie znamy dziecka za które się modlimy. Nie wiemy jakiej jest narodowości, nie znamy jego rodziców. Ważnym jest, że możemy adoptować tylko jedno dziecko. Po upływie czasu modlitwy można podjąć kolejną adopcję, musi być ona jednak rozpoczęta przyrzeczeniem.

Jeżeli danego dnia zapomnimy odmówić modlitwę nie popełniamy grzechu, chyba, że robimy to świadomie i dobrowolnie. Wte-

dy należy wypowiadać się z tego zaniedbania i przedłużyć modlitwę o tyle dni ile nie była odmawiana. Jeżeli przez dłuższy czas (miesiąc) nie będziemy odmawiać modlitwy automatycznie przerywamy adopcję.

8 grudnia 2012 r. – w Uroczystość Niepokalanego Poczęcia N.M.P. również my jako wspólnota parafialna pragniemy włączyć się w to piękne dzieło jakim jest troska o życie poczęte. **Dlatego, chcemy zaprosić naszych parafian do podjęcia Duchowej Adopcji. Tego dnia po każdej Mszy św. będzie możliwość złożenia przyrzeczenia i wspólnej modlitwy w intencji zaadoptowanych dzieci.**

Formuła przyrzeczenia Duchowej Adopcji:

„Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że za kryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom. Tak, Ojcze, gdyż takie było Twoje upodobanie”.

„Najświętsza Panno, Bogarodzico Maryjo, wszyscy Aniołowie i Święci. Wiedziony(a) pragnieniem niesienia pomocy w obronie nienarodzonych, ja postanawiam mocno i przyrzekam, że od dnia 8 grudnia 2012r. w uroczystość

NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY biore w Duchową Adopcję jedno dziecko, którego imię jedynie Bogu jest wiadome, aby przez dziewięć miesięcy każdego dnia modlić się o uratowanie jego życia oraz o sprawiedliwe i prawe życie po urodzeniu.

Tymi modlitwami będą:

- jedna tajemnica różańca
- moje dobrowolne postanowienia (nieobowiązkowe)
- modlitwa, którą dziś po raz pierwszy odmówię.

Modlitwa codzienna:

Panie Jezuu, za wstawiennictwem Twojej Matki, Maryi, która urodziła Cię z miłością, oraz za wstawiennictwem św. Józefa, człowieka zawierzenia, który opiekował się Tobą po narodzeniu, proszę Cię w intencji tego nienarodzonego dziecka, które duchowo adoptowałem, a które znajduje się w niebezpieczeństwie zagłady. Proszę, daj rodzicom miłość i odwagę, aby swoje dziecko pozostawili przy życiu, które Ty samemu przeznaczyłeś. Amen. (plus jedna tajemnica różańca)

ks. Damian

FREKWENCJA W NASZEJ PARAFII

W niedzielę 22 października 2012 r. odbyło się w naszej parafii liczenie wiernych. Ministranci na każdej Mszy św. dokładnie i sumiennie liczyli wiernych – osobno kobiety i mężczyźni – uczestniczących we Mszy świętej jak i przyjmujących Komunię świętą. Łącznie na wszystkich Mszach świętych było obecnych 2390 osób, z których 806 przyjęło Komunię świętą. Szczegółowo obrazuje frekwencję na poszczególnych Mszach świętych poniższa tabelka.

Godziny Mszy św.	Liczba wiernych		Liczba rozdanych Komunii św.	
	mężczyźni	kobiety	mężczyźni	kobiety
w sobotę o 18 ⁰⁰	68	83	22	47
7 ⁰⁰	81	97	39	46
9 ⁰⁰	160	215	52	121
10 ³⁰	257	279	62	116
12 ⁰⁰	366	459	65	115
15 ⁰⁰	1	46	1	31
18 ⁰⁰	118	160	34	55